

DE SAMVIRKENDE DANSKE
LANDBOFORENINGER

DE SAMVIRKENDE DANSKE
HUSMANDSFORENINGER

18. januar 1973.

*Hr. landbrugsminister Ib Frederiksen
Landbrugsministeriet, Slotsholmsgade 10
1216 København V.*

Vedr.: udkast til lov om moderniseringsstøtte til landbrugsejendomme m. v.

Under henvisning til de førte drøftelser om det foreliggende udkast*) til lov om moderniseringsstøtte til landbrugsejendomme og gartnerier m. m. skal undertegnede organisationer herved fremsætte følgende bemærkninger.

1. Organisationerne ønsker at påpege behovet for forøgelse af den årlige bevillingsramme for tilskudstilsagn i forhold til bevillingen under den gældende tilskudsordning for staldbyggeri. Den påtænkte lov er således mere omfattende, hvad angår tilskudsberettigede investeringsopgaver på den enkelte ejendom, og indeholder endvidere gartneribrug som et nyt område. Den eventuelle afkortning af ansøgningsfristen for lån til yngre landmænd vil også bevirke vækst i ansøgningerne om rentestøtte, ligesom den almindelige prisudvikling gør en regulering af bevillingsrammerne stærkt påkrævet. Udnyttelsen af landbrugets bedre eksportvilkår og hermed mulighederne for forøget valutaindtjening forudsætter en styrkelse af landbrugets produktionsapparat, og bevillingsrammen bør derfor ikke virke begrænsende på investeringsaktiviteten. Bevillingens kontante størrelse (§ 12) bør iøvrigt ses i sammenhæng med andre, i øjeblikket uafklarede bevillingsspørgsmål.

2. Behovet for statsgaranti for lån, jvfr. lovudkastets § 13, vil efter organisationernes skøn ikke overstige 20 mill. kr. årlig, og garantiordningen vil iøvrigt næppe påføre statskassen udgifter.

3. De økonomiske konsekvenser af lovudkastets bestemmelser om støtte til etablering af administration af samarbejde mellem bedrifter, jvfr. § 14, kan vanskeligt vurderes,

men de årlige udgifter kan ikke tænkes at overstige 0.5 mill. kr. (stk. 3) og tilskuddet pr. enkelttilfælde må kunne maksimeres til 10.000 kr. (stk. 2).

4. Det må tilsikres, at der ved den administrative godkendelse af en udviklingsplan for en ejendom, jvfr. § 3, primært bør lægges vægt på en sagkyndig bedømmelse af bedriftens normale afkastningsmuligheder og ikke så meget brugerens helt aktuelle indkomstforhold. Sidstnævnte kan være påvirket af en række tilfældige forhold.

5. Da moderniseringsdirektivets sigte er, at der etableres en række levedygtige bedrifter, og da støttens effektivitetsfremmende virkning er afhængig af, at der gives et investeringsincitament til brugerne af de ejendomme, der skal føre landbrugsproduktionen videre, vil det være u hensigtsmæssigt at gøre støtten betinget af brugerens aktuelle formuesituation. Da bestemmelsen i forslaget § 6, stk. 1, nr. 5, endvidere er meget vanskelig at administrere, bør den derfor udgå eller subsidiært kun tages i anvendelse i helt ekstreme situationer. En almindelig anvendelse af reglen ville iøvrigt let føre til diskrimination overfor dygtige og sparsommelige landmænd.

Derimod ville det være rimeligt at indføre et maksimum for tilskudsberettigede investeringer i en bedrift svarende til 2 eller 3 heltidsbeskæftigede personer (§ 7, stk. 3).

6. Bestemmelsen om en mindstegrænse på 75.000 kr. for investeringer indenfor svine-sektoren, jvfr. bemærkningerne til lovudkastets § 16, finder man meget uheldig, idet den vil bortskære en meget stor part af påkrævede og hensigtsmæssige moderniserin-

*) Foranstående lovforslag afviger på flere punkter fra nævnte udkast bl. a. med hensyn til paragrafinddelingen.